

κίων· κάμνει νὰ ἀναπηδήσῃσι δέκα ἐπὶ τῆς χειρὸς ἵνα εὕρη μίαν ἣν εἶδεν ἐν ἀρχῇ· ἀναγινώσκει ἐξ αὐτῶν περιόδους εἰς τοὺς φίλους, ἐν αἷς προέχουσιν αἱ τιμῶσαι αὐτὸν ἐμπιστοσύναι, τὰ λογοπαίγνια καὶ αἱ εὐφραδεῖς φράσεις· εὐτυχῆς ὅταν ἔχῃ εἰδῆσιν τινὰ πολιτικῶν αὐτοῦ φίλου νὰ περιαγάγῃ, ἢ νὰ διασαλπίσῃ λογίου φίλου τὸν τίτλον ἀνεκδότου ἔργου. Κατὰ τὸ σὺνηθες κρατεῖ κατάλογον τῶν ἐπιστολῶν ἅς λαμβάνει,

καὶ ἀποθαρρύνεται ὅταν τὸ ταχυδρομεῖον οὐδὲν αὐτῷ κομίζῃ· τῷ φαίνεται ὅτι ἐγκατελείφθη ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων· ὑμεῖς, καὶ πολλοὶ ἄλλοι, θάλασθε τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐπιστολὴν αὐτοῦ, δι' ἧς ἀνησυχῶς θὰ ζητῆ ὑμῖν συμβουλὴν· σοβαρᾶ ἀποβλέπουσαν πράξει, περὶ ἧς οὐδὲν αὐτῷ μέλει.

(ἔπεται τὸ τέλος).



ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ

(ΤΙΟΣ)